

The Falling Leaves Of Red And Gold

But I miss you most of all my darling, when autumn leaves start to fall.
'Eva Cassidy - Autumn Leaves' eşliğinde yazılmıştır.

Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Konu: Sonbahar gelmiş, yapraklar düşüyor, her sonbahar aynı şey oluyor, kırmızı ve sarının birbirine geçtiği bir sürü, bir sürü küçük şey, bir hafta önce canlı, ama bugün ölü, yine de ölürlen üstünde dünyadaki en canlı renklerle ölmüş, parkın yollarını kapatırken cesetleri bile şık bir görüntü sunuyor, belki de hem canlı hem de ölüyen güzel görünen tek şey onlar..

"Pardon efendim!"

Küçük erkek çocuğu çarptığı adama bakıp özür diler, ve parkta koşturarak geri, annesinin yanına giderken çarptığı adam bir an donakalmış, her kendisi izin vermeden ona dokunan biri olunca olduğu gibi, küçük ve masum bir çocuk da olsa, sarsıntı geçirmiş, adımları sertleşir ve hızlanırken-

Burada ne yapıyorsun severus?

O da bilmiyor.

Sonbahar gelmiş, yapraklar düşüyor, her sonbahar aynı şey oluyor, kırmızı ve sarının birbirine geçtiği bir sürü, bir sürü küçük şey, bir hafta önce canlı, ama bugün ölü, yine de ölürlen üstünde dünyadaki en canlı renklerle ölmüş, parkın yollarını kapatırken cesetleri bile şık bir görüntü sunuyor, belki de hem canlı hem de ölüyen güzel görünen tek şey onlar..

Yapraklar.

Kırmızı ve sarı.

Siyahlar içindeki adam iç çekerek bir banka otururken iki renk de çevresinde, nereye gitse orada olacak, çünkü sonbahar gelmiş.

Yapraklar düşüyor.

İki koyu göz şehrin ortasındaki yeşil, kırmızı ve sarılardan oluşan renk topluluğunu izliyorken onu en çok bu zamanlarda özliyordur.

Onu *özleyor* mudur daha doğrusu, ama her *ne* hissediyorsa, en çok bu zamanlarda hissediyordur.

Nasıl hissetmeyebilirdir, her yer onun o aptal evinin renkleriyle kaplıdır, hogwartstan ve diğer bir sürü saçma şeyden kurtulmuş olsa bile, yine de renkler peşindedir, ya da snape'in hafızası onu bırakmıyordur, ikisinden biri.

"gitmem gerek."

Elbette gitmen gerek, kim *süper potter'in* savaş bittikten sonra yaşlı bir adamla kalacağını düşündü ki?

"sebeplerim var-"

Kim dinlemek istiyor ki? Kimin ihtiyacı var ki? Potter ne derse o olur, istiyor mu, yapar, alacak mı, alır, gidecek mi,

Gider.

Snape aptal kuşların aptal yeri eşelemesini izliyorken hatırlamak istemiyordur, unutmak istiyordur, ama unutmak zayıflıktır, deneyimsizliği getirir, üzerinde çizik olan bir tahtanın yanında boş bir tahtanın değeri yoktur, ve ah, snape o kadar çizik doludur ki, artık tahta olup olmadığını bile bilmiyordur..

Artık ne olduğunu bilmiyordur.

İçi boşalmış bir ağaç, dalları hala gökyüzüne uzanıyor, güneşin altında kavruluyor, yağmurun altında donuyor, dışardan bakıldığında yaşıyor deniyor, ama içi boş.

Ölü. Unutulmuş.

2 sene.

2 sene boyunca onu tanımıştır, snape kendini tanıtmamıştır, en azından öyle düşünüyordur, gerçi arada sırada o yeşil gözlerin tarif edilemez bir parlaklıkla, bir gizemle, bir düşünceyle parladığını görmüş, ve onu okuyamamak onu deli etmiştir, çocuğa zihnini kapatmayı öğrettiği güne lanetler ediyordur,-

Gerçi potter izin verse, o zaman okuyup okuyacağını da sanmıyordur.

Korku? Hiç de değil. İsteksizlik.

Kuşlar hala yeri eşeliyor. Yem yok, anlamıyorlar mı? Bu adam onlara yem atmaz.

Aptal kuşlar.

Savaş bitince onun gideceğini biliyordur, neden hala arada sırada bunu düşünüyordur?

Bilmiyordur.

Ona deęer vermedięini biliyordur, ikisi beraber çalıřmak zorunda kalan eski dūřmanlardır sadece, ama 7 gūn, 24 saat, her dakika beraber geçirilince, bir gūn kavga ederken dudaklar birbirine geçince, salondan mutfaęa giderken birbirine çarpıldıęı bir gūn kıyafetler yırtarak çıkartıldıęında *hala* dūřman olunuyor mudur?

"dūřmanlar da seks yapar snape, ama seviřemezler, seviřirlerse dūřman olmazlar."

Aynen oyle.

Eski dūřmanlar.

Būtūn bunlar bitince gideceęini biliyorum, demiřtir snape bir gūn, sırtını izledięi genç adama bakarak, gideceksin, ōnūnde bir hayat var, ve gōrmek isteyeceksin.

Hayır demiřtir o adam, ona dōnmūřtūr, ve cevaplamıřtır, gitmiyorum, gitmeyeceęim, gidilecekse beraber gideceęiz, burda yařamayı sevmiyorum, ama seveceęimiz bir yer bulabiliriz, bu gitmek deęil.

Snape bakıřlarını kuřlardan kaldırııp ilerdeki heykele dōndūrūrken tanımadıęı bir muggle'ın heykelinin manasızlıęı onu derin dūřūncelere sūrūklūyordur, dūřūnmemesi gereken řeylere, hatırlanmaması gereken anlara-

"gitmem gerek."

Ben sōylemiřtim, *slytherin'e 15 puan.*

Akřamın serinlięi minik çocukları ūřūtūrken anneler kalkıyor, bebekler pusetlere yerleřtirilip tekerlekler dōndūrūlūyorken snape ona çarpan çocuęun biberonundan su içmesini izliyordur, anne ve oęlu uzaklařırken koyu bakıřlar onların yařadıęı mūkemmel dūnyanın hala mūkemmel kalabilmiř olması için yapılan fedakarlıkları dūřūnuyordur, bir ōmūr harcanmıřtır, bir hayat, yıllar boyunca.

Biri genç adamın yanına otururken snape dōnūp bakmaz, çocuklar gidince yařlılar parka doluřuyordur, snape hepsinden nefret ediyordur, hayattaki tek amaçları yūrūyūř gibi davranıyorlardır, ama hey, çocuklar gitmiřtir, ve o hala oturuyordur.

"Hava serin."

Snape sesi duyunca kasılmasını engelleyemezken başını çevirmemek için kendini zorlar, ve ilerdeki heykele bakıyor, mırıldanır

"Sonbahar geldi, olması gereken bu."

Sessizlik.. Snape gōzlerini kapatıyor, inanamaz, olmaz hayır, ama dōnemez, dōnerse o olmadığını gōrecek, kendini zorlarken-

"Dōnūp bakmayacak mısın?"

Snape yeşil gōzleri bulurken oradadır işte: siyah bir mont, bordo bir kazak, siyah bir atkı, ama sağlar yine her yōne gidiyor, ona bakıyor, konuşur

"Seni bulmam bir hafta aldı, neden iz bırakmadan yok oldun?"

Snape ona cevap vermezken harry onu izliyor, başını ona doğru hafifçe eğerek fısıldar

"Snape?"

Snape bunu duyunca uyanırken önüne dönerek konuşur

"İz bırakmam gerektiğini bilmiyordum.. Hem belki de potter, kaybolmanın amacı budur, iz bırakmamak, biri arayınca seni bulamasın-"

"Ben de mi bulmamalıydım?"

"Pek etkilemiş benzemiyor-"

"Gitmemi istiyorsan giderim.."

Snape bunu duyunca çenesini sıkarken onu izleyen genç adam konuşur

"Gitmem gerekiyordu.. Her şeyi yoluna koymam gerekiyordu.. 2 yıldır kayıptık snape, bir gün ortaya çıktık ve onu yok ettik, elbette gitmem gerekiyordu-"

Genç adam hızla ona dönen başla susarken snape konuşur

"Bir açıklama arzu ettiğimi belirttim mi potter?"

Harrynin açık ağzı tak diye kapanırken snape başını sallar, ve kalkarak yolda ilerlemeye başlar, harry afallamış, arkasından bakarken bir an sonra fırlar..

"Snape.. Snape- *Severus*."

Genç adam durur, *bu hep etkili oluyordur*, harry onun önüne geçerken konuşur

"Problem nedir? Döneceğimi biliyordun-"

"Aslında bakarsan *potter*, hayır bilmiyordum-"

"Nasıl bilmiyordun?! Elbette dönecektim! Gitmeyeceğimi söyledim!"

Snape onun yeşil gözlerine baktığı an doğruyu söylediğini anlar, ama mırıldanır

"İnsanların gözümün içine bakarak yalan söylemesi ilk defa başıma geliyor, merlin, acemiliğime ver potter."

Ve onu geçerek yürümeye devam ederken harry gözlerini devirerek onu takip eder, snape onun yeni bir tartışma başlatmasını beklerken genç adam bir şey söylemez, ikisi sessiz, parkı yürürlerken snape yavaşlar..

Neden? Bilmiyordur.

Parkin sonuna gelirlerken adımlar yavaşlar, ayaklarının altında bir yaprak halısı var, çitirtiler dururken harry kaderinin birazdan söyleneceğini biliyor, ona döner, snape parkın kapısını izliyorken ikisi de konuşmazlar, harry fısıldar

"Severus, lütfen.. Dönmeyeceğimi düşünmen korkunç, 15 gündür seni arıyorum, 1 ay önce mektup attım hepsi geri döndü, meraktan deliye döndüm, kızması gereken biri varsa o da benim-"

Koyu bakışlar hızla ona dönerken harry devam eder

"Lütfen. Lütfen uzatmayalım. Tartışmak istemiyorum, artık mutlu olmamız gerekmiyor mu? Savaş bitti, voldemort gitti, arkadaşlarım sağ ve hayatlarına devam ediyorlar, ben sağım, sen sağsın, daha neyi bekliyoruz ki? Yine kavga mı edeceğiz?"

Snape onu izliyorken harry mırıldanır

"Yine düşman mı olacağız? İstedğin seni tekrar kazanmamsa yaparım, biliyorsun, ama o sırada kaybedeceğimiz süreye değer mi?"

Bir kaş kalkarken harry gülümser

"Yapabileceğimi biliyorsun, kimse potter'a karşı koyamaz, sen bile-"

"Bunu denemek isterdim-"

"Denedin zaten, 10 ay sürdü-"

"Daha da uzun sürebilirmiş-" ve onu geçecekken harry onu kolundan yakalayıp durdurur, snape kolunu çekmezken dünyada bir tek bu adamın dokunuşu onu irkiltmiyor, başını ona çevirir, ve ikisi birbirlerine bakarlar harry konuşur

"Üzgünüm severus-"

"Beni terk ettin. Geri dönmem gerekiyordu saçmalığı yalan, beni *terk ettin*. Şüphelerin vardı, ve bir anda dünya serbestleşti, ilk fırsatta kaçtın."

Harry ona bakıyorken snape onun yeşil pırlıltısını ezmek istiyor, devam edecek olur, ama harry mırıldanır

"Ama burdayım."

Snapein sözü boğulurken harry onun kolunu bırakır, ve ona bakar, snape bakışlarıyla onu ezer, parçalar, öldürür, ve sonra geri dönerek parkın çıkışına giderken yaşayan çocuğun omuzları düşer, arkasından bakarken snape mırıldanır

"Hava serin potter, nazik ciğerlerin üşütmesin, kıpırda."

Harry gülümserken canlanır, ve yaprakları eze eze çıkışa giderken parka giren yaşlı bir çift onların yanından geçer, sonbahar akşamı yapılan yürüyüşler gibisi yoktur, hem bak, artık yapraklar da düşüyordur..

Kırmızı ve sarı.

20.05.07

yayın tarihi : 03.03.08

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.